

سه شنبه 9 مهر 1392 - 25 ذی القعدة 1434 - 1 اکتبر 2013

پس از آغاز هجوم وحشیانه دشمن بعثی به خاک جمهوری اسلامی ایران، لشکریهای دشمن در صدد رسیدن به شهر اهواز ...

رویدادهای مهم 9 مهر در تقویم خورشیدی

عملیات غیوراصلي در جاده حمیدیه - اهواز، توسط سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (1359 ش) اشاره: پس از آغاز هجوم وحشیانه دشمن بعثی به خاک جمهوری اسلامی ایران، لشکریهای دشمن در صدد رسیدن به شهر اهواز و تصرف آن بودند. هر چند مقاومت‌هایی در شهر بستان و سایر محورها صورت گرفت، لیکن به دلیل سنگینی تهاجم دشمن، نیروهای خودی برای استقرار در مواضع مناسب‌تر، عقب نشینی کردند. در نتیجه دشمن با یک خیز بلند، خود را به دروازه حمیدیه رساند و شهر اهواز را در معرض تهدید قرار داد. در این وضعیت، 28 تن از برادران پاسدار و بسیجی به فرماندهی شهید غیور اصلي، در حالی که فقط چند قبضه آرمی‌جی هفت در اختیار داشتند، شبانه آماده یورش به دشمن شده، پس از خروج از شهر، در چند کیلومتری آن، در کنار جاده حمیدیه - اهواز، به کمین دشمن نشستند. این نیروها در بامداد نهم مهرماه 1359، شلیک هماهنگ به سوی تانک‌های عراقی را آغاز کردند و باعث وحشت و نگرانی دشمن گردیدند. پس از این عملیات که به گل نشستن و انفجار چندین دستگاه تانک دشمن انجامید، دشمن چند بار اقدام به پیش‌روی در این محور نمود تا این که سرانجام در حوالی غرب سوسنگرد، زمین‌گیر شد.

آغاز عملیات متوسط مسلم بن عقیل (ع) (1361 ش)

اشاره: عملیات مسلم بن عقیل در تاریخ 9 مهر 1361 ش با رمز یا ابوالفضل العباس (ع) در جبهه میانی و در غرب سومار و ارتفاعات مسلط بر شهر مندلی عراق در وسعتی برابر با 150 کیلومتر مربع و با هدف آزادسازی چندین ارتفاع مرزی و انهدام نیروهای دشمن و تصرف ارتفاعات مشرف بر شهر مندلی طی دو مرحله به فرماندهی قرارگاه عملیاتی نجف اشرف انجام شد. این منطقه از جبهه‌های مهم محسوب می‌شد و به علت نزدیک بودن به بغداد، از استحکامات زیادی برخوردار بود. رزمندگان اسلام متشکل از ارتش و سپاه با شنیدن رمز مبارک عملیات، هجمه خود را آغاز کرده و پس از عبور از موانع متعدد مین و تله‌های انفجاری، به سربازان عراقی یورش بردند. در نخستین ساعات حمله، برخی ارتفاعات منطقه به دست توانای رزمندگان اسلام آزاد شد و از لوث وجود بعثیان پاکسازی گردید. در این حال دشمن شکست خورده علی‌رغم انجام پاتک، با دریافت ضربات کوبنده توسط قوای اسلام، با برجای گذاشتن تلفات بسیار، مجبور به عقب‌نشینی شد. نتایج عملیات متوسط مسلم بن عقیل: تلفات نیروی انسانی دشمن: 275 نفر اسیر و 4000 نفر کشته و زخمی؛ سایر نتایج: آزادی ارتفاعات مشرف به شهر مندلی و پاسگاه‌های مرزی ایران از جمله قلعه چوق، سومار، میان تنگ و کانی شیخ؛ تجهیزات و امکانات: تانک و نفربر: 79 دستگاه انهدامی، هواپیما: 7 فروند انهدامی، خودرو: ده‌ها دستگاه انهدامی، لودر و بولدور: 3 دستگاه انهدامی و 3 دستگاه اغتنامی، کاتیوشا و توپ: 3 قبضه انهدامی و 3 قبضه اغتنامی.

رحلت عالم ربانی و حکیم الهی آیت الله «؛سید محمد حسینی» معروف به «؛آقاجفی همدانی» (1375 ش)

اشاره: آیت‌الله سید محمد حسینی همدانی معروف به آقاجفی همدانی از اعظم حکما و عرفای معاصر، در سال 1283 ش (1322 ق) در بیت علم و تقوا در نجف اشرف به دنیا آمد. وی در کودکی به همراه پدر به همدان رفت و در 21 سالگی برای ادامه دروس، رهسپار حوزه علمیه نجف شد. آیت‌الله همدانی در نجف از محضر عالمان نام‌آوری همچون میرزای نایینی، محمد حسین غروی اصفهانی، سید حسین بادکوبه‌ای، میرزا علی آقا قاضی طباطبایی و میرزا عبدالغفار مازندرانی، فقه، اصول، کلام و فلسفه را فراگرفت و در این درس‌ها با آیات عظام: سید ابوالقاسم خویی، سید محمدهادی میلانی و علامه سیدمحمدحسین طباطبایی و... مباحثه می‌کرد. این عالم ربانی به قدری از لحاظ علمی و فقهی مورد توجه میرزای نایینی واقع شد که به ایشان گواهی اجتهاد داد و آقاجفی نیز به شرف دامادی آن مرجع بزرگ نائل شد. آیت‌الله همدانی پس از اخذ اجازات متعدد اجتهاد از علمای بزرگ نجف، قصد وطن نمود و پس از اقامت 22 ساله در نجف راهی همدان گردید. از آن پس به تدریس و تألیف و ارشاد مردم پرداخت و در همدان ماندگار شد. آقا نجفی همدانی پایبندی خاصی به انجام مستحبات و پرهیز از مکروهات داشت و از آوازه‌گری و شهرت و ریاست، به شدت احتیاط می‌کرد. ایشان با توجه به اینکه، علاوه بر فقه و اصول، فلسفه نیز خوانده بود، اندیشه استدلالی و علمی داشت و به شبهات و مشکلات فکری روز توجه می‌نمود. از آیت‌الله همدانی آثار متعددی به یادگار مانده است که انوار درخشان در تفسیر قرآن در 18 جلد، درخشان پرتوی از اصول کافی در 6 جلد و معاد جسمانی و روحانی از آن جمله‌اند. سرانجام آن فقیه بزرگ در سحرگاه نهم مهر 1375 ش برابر با پانزدهم

جمادي الاول 1417 ق در نودوسه سالگي بدرود حيات گفت و پس از تشييع باشكوهي در همدان و مشهد، در جوار مرقد شيخ بهايي در حرم مطهر امام رضا(ع) به خاك سپرده شد.

درگذشت «؛اوحد الدين انوري ابیوردي» شاعر، اديب و فيلسوف ايراني(581 ق)
اشاره: حُجَّةُ الْحَقِّ اَوْحَدُ الدِّينِ مُحَمَّدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ اَبِيوَرْدِي، به غزليات شيوا و قطعات نغز خود مشهور است و از ارکان شعر پارسي محسوب مي‌شود. او در علوم ادبي و عقلي سرآمد بوده و در رياضيات و نجوم، دستي داشت. وي سالياني مداح اُمرا و حكام آن دوران بوده است. انوري طبعي قوي و مهارتي وافر در آوردن معاني دقيق و مشكل داشت. وي در شعر خود از زبان محاوره كمك مي‌گرفت. طريقي ابداعی انوري مبتني بر سادگي و بي‌پيرايگي در تركيب سخن و آميزش آن با لغات عربي و استفاده‌ي بسيار از اصطلاحات علمي و مضامين دقيق و تخیلات و تشبيهات و استعارات فراوان مي‌باشد. انوري نه تنها در قصيده، بلكه در غزل نيز قدرت و مهارت بسيار نشان داده است. غزل‌هاي انوري از حيث سادگي لفظ و لطافت معني، بهترين غزل‌هاي فارسي پيش از سعدي محسوب مي‌شوند. مقطعات وي هم در سادگي و رواني كم نظير است.

ارتحال فقيه متكلم «؛ميرزا محمد استرآبادي» (1028 ق)
اشاره: ميرزا محمد بن علي بن ابراهيم استرآبادي، اصولي، رجالي، فقيه، متكلم، مفسر و از بزرگان علماي شيعة است. وي در ابتدا در نجف ساكن بود و بعدها در مكه اقامت گزيد. استرآبادي را از جمله كساني گفته‌اند كه به محضر مبارك حضرت صاحب الامر(عج) شرفياب شده است. ميرزاي استرآبادي سه دوره كتاب رجال تاليف كرده كه عبارتند از: توضيح المقال، تلخيص الاقوال في معرفة الرجال و منهج المقال. اين كتب بهترين و جامع‌ترين منابع رجالي مي‌باشند و به همين جهت، ميرزا به صاحب رجال شهرت يافته است. وي در مكه وفات يافت و دركنار مرقد منور حضرت خديجهي كبري(س) مدفون گرديد.

رحلت عالم بزرگوار آيت الله «؛آقامحمد فرزند آخوند خراساني» (1356 ق)
اشاره: آيت‌الله آقا محمد بن آخوند خراساني از علماي معاصر خراسان و رئيس حوزه‌ي علميه‌ي مشهد بود. تولد وي در نجف اشرف واقع شده و در مهدعلم پرورش يافته است. پس از تحصيل ادبيات، متون فقه و اصول و تكميل سطوح، از محضر مرحوم والدهش استفاده‌ي كامل نموده تابه مدارج اعلاي علم ارتقا يافت. او در زمان حيات پدر بزرگوارش، به مشهدمقدس عزيمت كرد و در آن جا اقامت گزيد. در مشهد، حوزه‌ي درس خارج تشكيل داد و صدها نفر از علما و فضلا به درسش حاضر مي‌شده‌اند. آقامحمد خراساني سپس داراي رياست تامه و مرجعيت عامه گرديد. وي در غائله‌ي مسجد گوهرشاد سال 1354 ق به تهران منتقل شد و دو سال بعد وفات نمود و در جوار مرقد مطهر سيدالكريم، عبدالعظيم حسني(ع) مدفون گرديد.